

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1185575/1

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב שלמה שפירא

המערערת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד חנן דרי)

נגד

המשיב: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד אלדד אופק)

הנדון: מידע המבוקש לצורך בירור הטענות ושבית הדין חושש כי נועד לפגיעה בצד שכנגד במישורים אחרים

החלטה

א. לאור הודעת רו"ח קרמר ממשרדו של האקטואר רו"ח אבי יחזקאל, שמונה כמומחה מטעם בית הדין בעניינם של הצדדים, לאור בקשת המערערת ולאור תגובתו של המשיב אני מורה על הגשת חוות דעת המומחה לבית הדין בהקדם האפשרי וללא תלות בהגשתם של מסמכים נוספים.

ב. לצדדים תישמר הזכות להגיש שאלות הבהרה בהתאם למסמכים נוספים ככל שיתקבלו.

ג. המשיב מבקש במסגרת תגובתו האמורה כי בית הדין יורה למערערת להמציא את המסמכים דלהלן:

תדפיסי תנועות העו"ש בחשבון העסקי אליו הופקדו תשלומי הורי הילדים
[...]

תמונות מחזור של הגן לשנים 2014–2015;

מידע משלים במסגרת תצהיר לגבי תיאור תפקידיהם של ילדי הצדדים שהועסקו בגן ככל שהועסקו (להלן: החוסרים).

בלי לקבוע מסמרות נאמר כי לכאורה יש טעם להיעתר לבקשה זו ולהורות כאמור, הן משום שיתכן שאכן יוכלו מסמכים אלה לשפוך אור על חלק מהסוגיות שבמחלוקת, והן משום שאף אם לבסוף לא יסייעו לכך, יש בהבאת המידע האמור משום סיוע למראית פני הצדק.

לא נעלם מעימנו כי ייתכן שהמערערת תטען כי המשיב מעוניין בחלק מהחומרים האמורים כדי לפגוע בה בערוצים אחרים, בתוך עמנו אנו יושבים ודי לחכימא ברמיזא.

אך עם זאת דומה כי אין לקבל הימנעות מהגשת מסמכים הדרושים לבירורו של הליך, ובוודאי כשהגשתם נדרשת ממבקש הבירור עצמו – המערערת בענייננו, מחמתם של חששות ממין זה.

ועם זאת, ככל שיועלו חששות כאלה, ישקול בית הדין להורות על מסירת המסמכים האמורים לעיניו של בית הדין בלבד, תוך שהמשיב שלכאורה טוען כי יש לו ידיעה מסוימת

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לפחות בנוגע למה שאמורים הללו להכיל יוכל לטעון את שרצונו לטעון ובית הדין יבחן את הטענות אל מול המסמכים – ובמידת הצורך יציגם לצדדים בדיון עצמו, ללא מסירת העתקים מהם, וישאל על אודותם או ימסור עותק מהם למומחה כחומר חסוי, שלא יימסר למשיב, ויבקש את חוות דעתו בנוגע להשלכות האפשריות של המסמכים האמורים.

נוסיף ונאמר כלפי האפשרות כי אכן יועלו טענות כאמור ונורה אף אנו כאמור: חובתנו להדגיש כי אין באמור כאן במפורש או במרומז משום מתן 'הכשר' למעשים או למחדלים שעושים או הנמנע מהם מבקש שלא תשופם עינן של רשויות. אך חובתנו הראשונה להליך שלפנינו, והדברים נאמרים גם מתוך עמדה עקרונית בעניינם של צדדים השותפים לדבר עבירה בזמן אמת והנהנים ממנה, שאך לעת סכסוך עם שותפם מתעטפים באיצטלא לא להם, איצטלת חושפי שחיתויות וכדומה, וזאת לא משום 'תשובה' על חטאי העבר אלא בבחינת הוספת חטא כלפי שותפם לחיים ולאותם מעשים, על הפשע שכלפי הרשויות, וגם כאן די לחכימא...

עוד נבהיר כי אין בידינו לעת הזו ידיעה או אף השערה כי אכן מי מהצדדים נהג שלא כדין במגעו עם הרשויות השונות, לבדו או בשותפות עם משנהו, אך ניסיונו לימדנו לזהות אפשרויות כאלה – תוך שאנו מדגישים כי מדובר באפשרות בלבד וייתכן שחששנו חשש שווא הוא – ולהיערך אליהן.

סוף דבר:

המערערת תמציא את המסמכים האמורים לבית הדין ולמשיב בתוך חמישה-עשר יום; לחילופין תמציא אותם לבית הדין בלבד תוך הגדרתם 'חסויים' ותוך שתנמק בבקשה, שאפשר שתהיה אף היא חסויה, מדוע מבקשת היא להותיר את המסמכים האמורים חסויים; ולחילופין, ככל שהיא סבורה שהמצאת המסמכים אינה אפשרית, תנמק זאת ותבאר גם מדוע לדעתה אין במסמכים האמורים כדי לסייע בבירור המחלוקות שבין הצדדים, אם זו אכן דעתה.

נבהיר גם כי אם תבקש המערערת כאמור ואף אם יסכים בית הדין להותרת המסמכים בחסיונם כאמור ויאפשר את השאלות על תוכנן והעולה ממנו במגבלות שתוארו לעיל או באופן דומה, הרי שלא מן הנמנע כי במסגרת האיזונים הנדרשים לעשיית צדק תובא בחשבון לעת הכרעה, לטובת עמדת המשיב, המגבלה שבה תוגבל יכולתו של המשיב לברר את טענותיו.

ד. החלטה זו מותרת לפרסום בהשמטת פרטיהם של הצדדים.

ניתן ביום י"ז בטבת התש"ף (14.1.2020).

הרב שלמה שפירא

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה